

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne **5. května 2021** v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Vrbíka a soudců JUDr. Aleše Flídra a JUDr. Josefa Teplého v trestní věci odsouzeného jménem **I.P.**, narozeného XXXXX v XXXXX, státního příslušníka České republiky, trvale hlášeného na adrese XXXXX, fakticky bytem naposledy na adrese XXXXX, XXXXX, XXXXX, t. č. ve výkonu trestu ve Věznici XXXXX, XXXXX, Spolková republika Německo,

takto:

Podle § 306 odst. 1 zákona č. 104/2013 Sb. o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (ZMJS), ve spojení s § 300 odst. 1 písm. a) ZMJS se na území České republiky

uznává

rozsudek Zemského soudu v Memmingenu, Spolková republika Německo, ze dne 29. 7. 2020 sp. zn. 1 KLs 112 Js 3313/19, který nabyl právní moci dne 6. 8. 2020, jímž byl **I.P.**, narozený XXXXX v XXXXX, státní příslušník České republiky, trvale hlášen na adrese XXXXX, t. č. ve výkonu trestu ve Věznici XXXXX, Spolková republika Německo, uznán vinným ze spáchání trestného činu kvalifikovaného jako závažná krádež spáchaná organizovanou skupinou podle §§ 244a odst. 1, 243 odst. 1 věta 2 č. 3, 242 odst. 1, 53 německého trestního zákoníku, kterého se dopustil tak, že:

„odsouzený I.P. v době před 30. 7. 2018 se spolčil s odsouzenými L.K. a odsouzenou M.K. ve společném úmyslu na území SRN páchat majetkovou trestnou činnost, za účelem neoprávněného obohacení, kdy podle společného plánu postupovali tak, že odsouzený I.P. se dal do rozhovoru s prodávajícím personálem, aby odpoutal jejich pozornost od pokladny.

3/2021

Mezitím odsouzený L.K. otevřel pokladnu a vybral z ní peníze v hotovosti. Další odsouzená M.K. rezervovala na přípravu trestného jednání ubytování v SRN pro odsouzené a pro ně najímala vozidla. Z výtěžku odcizených finančních prostředků po odečtu nákladů na ubytování a za pronájem vozidla každý z odsouzených obdržel svůj podíl. Uvedeným způsobem odsouzený I.P. a L.K. společně odcizili finanční prostředky v hotovosti, a to:

- dne 30. 7. 2018 v městě Kronach ve výši 200 EUR, dne 30. 7. 2018 v městě Lichtenfels 310 EUR, dne 30. 7. 2018 v městě Karlstadt 650 EUR, dne 24. 8. 2018 v městě Coburg 950 EUR, dne 24. 8. 2018 v městě Coburg 960 EUR, dne 19. 1. 2019 v městě Eichstädt 500 EUR, dne 21. 1. 2019 v městě Memmingen 550 EUR, dne 22. 1. 2019 v městě Marktobendorf 575 EUR, dne 22. 1. 2019 v městě Weilheim 510 EUR, dne 23. 1. 2019 v městě Wasserburg 2.800 EUR, dne 25. 1. 2019 v městě Mengen 1.185 EUR, dne 26. 3. 2019 v městě Altdorf 450 EUR, dne 4. 4. 2019 v městě Burgiengensfeld 1.150 EUR, dne 8. 4. 2019 v městě Maktredwitz 250 EUR,

dále dne 28. 11. 2018 v klenotnictví v městě Ebermannstadt 160 odcizili odsouzení I.P. a L.K. řetízky ze žlutého kovu (zlata) v celkové hodnotě 8.000 EUR, kdy odsouzený I.P. odpoutal pozornost zaměstnanců obchodu a odsouzený L.K. odcizil řetízky z výlohy klenotnictví.“

Podle § 306 odst. 1 ve spojení s § 124 odst. 2 písm. b), odst. 4 ZMJS a § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku vykoná **I.P.**, narozený XXXXX, trest odnětí svobody v trvání **3 let**, pro jehož výkon se zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění

Krajský soud v Brně obdržel žádost Vrchního státního zastupitelství Memmingen, Spolková republika Německo, o uznání a výkon cizozemského rozhodnutí na území České republiky, a to v trestní věci odsouzeného jménem I.P. (dále jen „odsouzený“), který byl rozsudkem Zemského soudu v Memmingenu, Spolková republika Německo, ze dne 29. 7. 2020 sp. zn. 1 KLs 112 Js 3313/19, který nabyl právní moci dne 6. 8. 2020, uznán vinným ze spáchání trestného činu závažná krádež spáchaná organizovanou skupinou podle §§ 244a odst. 1, 243 odst. 1 věta 2, č. 3, 242 odst. 1, 53 německého trestního zákoníku. Jednání se dopustil tak, jak je blíže popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí. Pro výše uvedený trestný čin byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 let.

Vrchní státní zastupitelství Memmingen požádalo o převzetí odsouzeného k dalšímu výkonu trestu odnětí svobody v České republice, k žádosti připojilo rovněž požadované osvědčení dle článku 4 Rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii (č. l. 16-25, překlad na č. l. 3-13). Dále byl Krajskému soudu v Brně předložen rozsudek Zemského soudu v Memmingenu, Spolková republika Německo, ze dne 29. 7. 2020 sp. zn. 1 KLs 112 Js 3313/19 (č. l. 26-82). Taktéž bylo soudu předloženo stanovisko odsouzeného (č. l. 83-85), ve kterém odsouzený souhlasí s vykonáním zbytku trestu ve vykonávajícím státu. U veřejného zasedání obhájce odsouzeného uvedl, že odsouzený stanovisko změnil a již nechce být předán k výkonu trestu odnětí svobody do České republiky.

K dané věci se rovněž vyjádřilo Krajské státní zastupitelství v Brně podáním ze dne 21. 4. 2021 (č. l. 95-96), které navrhuje uznat předmětné cizozemského rozhodnutí na území České republiky.

3/2021

Vzhledem ke skutečnosti, že účast odsouzeného u projednání věci před Krajským soudem v Brně není dle zákona vyžadována, a obhájce si sám ne zvolil, byl mu ustanoven obhájce Mgr. Jiří Hruban (č. l. 90).

Po provedeném dokazování v rámci veřejného zasedání a zvážení všech skutečností jednotlivě, jakož i v jejich vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že jsou splněny veškeré zákonné podmínky, které česká právní úprava vyžaduje k uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí. Předně krajský soud poukazuje na to, že odsouzený je občanem České republiky a na území ČR má rovněž své trvalé bydliště.

Krajský soud v Brně měl k dispozici veškeré podklady v podobě žádosti německých orgánů, osvědčení a na ně navazující cizozemské rozhodnutí. Podle § 300 odst. 1 ZMJS rozhodnutí jiného členského státu lze převzít za účelem jeho uznání a výkonu, pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, souhlasila s jeho zasláním do České republiky; tento souhlas se nevyžaduje v případě uvedeném v § 299 odst. 1 písm. a) ZMJS, je-li osoba státním občanem České republiky a má na jejím území obvyklé bydliště.

Krajský soud v Brně rovněž neshledal žádných překážek uvedených v § 305 ZMJS, pro které by uznání nebylo možné. Vzhledem ke skutečnosti, že jednání, pro které byl odsouzený uznán vinným ve Spolkové republice Německo, je vyznačeno jako trestná činnost, která nepodléhá přezkoumání oboustranné trestnosti ve smyslu čl. 7 odst. 1 Rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody za účelem jejich výkonu v Evropské unii, nebyl krajský soud vázán povinností přezkumu oboustranné trestnosti. I přesto lze však stručně konstatovat, že popis skutku tak, jak je dán v osvědčení, jehož text odpovídá vlastnímu rozsudku Zemského soudu v Memmingenu, Spolková republika Německo, ze dne 29. 7. 2020 sp. zn. 1 KLS 112 Js 3313/19, je vzhledem ke spáchání v rámci organizované skupiny a způsobené škodě (která po přepočtu dle kurzovního lístku České národní banky přesahuje částku 450 000 Kč, tedy dosahuje zákonné hranice škody větší) plně podřaditelný pod právní kvalifikaci pokračujícího trestného činu krádeže podle § 205 odst. 3, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku. Odsouzený spolu s dalšími osobami organizovaně po delší dobu, obdobným způsobem a se stejným záměrem odcizovali finanční prostředky poškozeným na různých místech na území Spolkové republiky Německo.

Kromě otázky oboustranné trestnosti soud zkoumal i otázku promlčení výkonu trestu, k němuž nedošlo, neboť je v současnosti stále realizován. Předání odsouzeného do České republiky není způsobilé vyvolat na jeho straně jakoukoliv nepřiměřenou újmu, neboť jmenovaný se naopak dostane do kulturně a jazykově bližšího prostředí. Jak vyplývá z výše uvedeného, případný nesouhlas odsouzeného nemá (při splnění ostatních zákonných podmínek) na uznání rozsudku žádný vliv.

Za dané situace je tedy možno uzavřít, že neexistují žádné okolnosti, na jejichž základě by mohlo přesunem odsouzeného z Německa do ČR dojít k zásahu do jeho lidských práv a základních svobod garantovaných mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Je třeba připomenout, že u České republiky jakožto členského státu Evropské unie a rovněž signatáře

3/2021

Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod v rámci Rady Evropy, je třeba presumovat zachování veškerých předpokladů důstojného výkonu trestu odnětí svobody ve věznicích.

Pokud se týká výměry uložené sankce v trvání 3 let, je třeba konstatovat, že takto uložený trest je zcela v souladu s mantinely, které pro danou trestnou činnost stanoví trestní zákoník České republiky. Soud připomíná, že v případě odsouzení jmenovaného pro shodný skutek na území České republiky, by tento byl ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí 2-8 let (§ 205 odst. 4 tr. zákoníku). Je zřejmé, že cizozemským soudem byl odsouzenému uložen trest odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby stanovené trestním zákoníkem České republiky. Proto nepřipadá v úvahu přizpůsobení výše trestu ve smyslu ustanovení § 124 odst. 2 písm. b) ZMJS.

Krajský soud v Brně proto nemá žádných důvodů rozhodovat o jakémkoliv přizpůsobování uloženého trestu odnětí svobody, ale tento bude vykonán na území České republiky beze změny. Je třeba zdůraznit, že na území České republiky bude odsouzenému do doby výkonu trestu započítána veškerá doba, kterou strávil ve výkonu trestu či vazby na území Německa.

Ve vztahu vlastního výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky soud konstatuje, že u odsouzeného nebyly splněny zákonné podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Proto bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku za použití § 124 odst. 4 ZMJS o jeho zařazení do věznice s ostrahou.

Na základě uvedeného krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Brno 5. května 2021

Mgr. Martin Vrbík, v. r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Galochová

